

HEVESI KOVÁCS JÁNOS

ölelés a semmiben

*zördülnek a képek
alszanak a fények
csak te és én
fogyatéktalan semmiben
öleld a keresztet az égen
velünk van mi kell
szép szemed világítja
a védtelenek éjszakáját*

*zördülnek a fények
alszanak a képek
velünk van minden mi kell
merjünk szeretni arctalan
féljen csak a fény
e lágy ámító*

*zördülnek a képek
alszanak a fények
az egészből semmi sem igaz
csak te és én*

farsangi szerelem

*villámba fullad a pillanat
eső hull az ég mélyéről
arcod előnti üres
vidámtalan vigyor
gyűlöllek mint a maszkot
mit rám kényszerítenek
a kötelező érzést
amiben magad sem hiszel
átlátszón sikerre ítélve
villámba fulladva
az ég mélységében*